

תת"ע 7515/08/17 - נאסר מזאריב נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 7515-08-17 מדינת ישראל נ' מזאריב
תיק חיצוני: 11210320658

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקש	נאסר מזאריב
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

בעניין: בקשה לביטול פסק דין.

1. בפניי בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 31.10.17 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשע המבקש בעבירות של נהיגה ללא רישיון רכב תקף ואי ציות לאות שניתן ע"י שוטר במדים, ונגזרו עליו העונשים הבאים: פסילה בפועל של 3 חודשים, פסילה על תנאי של 3 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 2,500 ₪.
3. ב"כ המבקש טען כי פסק הדין נמסר למבקש כשבועיים לפני הגשת הבקשה לביטול פסק דין. טען כי ייתכן וההזמנה לדין ומסמכי בית המשפט הגיעו לאדם אחר הנושא אותו שם או שם דומה לשם המבקש שכן מדובר בשם נפוץ בכפר בו מתגורר המבקש. טען כי המבקש כופר באשמה ואין לו מושג אודות פרטי האישום המיוחסים לו והדבר נודע לו רק לאחר קבלת פסק הדין. טען כי המבקש אדם בן 56, בעל משפחה, נכה בשיעור של 100% ומתקיים מקצבת נכות. טען כי המבקש נמצא בהליך פש"ר וחובו עומד על 7-8 מיליון ₪ וצירף מסמכים אודות מצבו הכלכלי. לאור האמור ביקש כי יינתן למבקש יומו בבית המשפט.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הבקשה הוגשה בשיהוי רב ממועד מתן פסק הדין. טענה כי המבקש זוהה במועד ביצוע העבירה באמצעות רישיון נהיגה ותמונה. לאור האמור ביקשה לדחות הבקשה.

5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לדחות הבקשה.

6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 **איטליא נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאסי נ' מ"י**, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. מעיון בטופס "הזמנה לדיון וכתב אישום" עולה כי הוא נמסר לידי של המבקש, במקום ביצוע העבירות וכי המבקש סירב לחתום עליו. המבקש זוהה במקום באמצעות רישיון נהיגה ותמונה ומכאן, שהמבקש ידע אודות הדיון ומנסיבותיו שלו בחר שלא להתייצב לדיון כנדרש. טענתו של המבקש כי "אין לו מושג אודות פרטי האישום המיוחסים לו" תמוהה וטענותיו כי לא קיבל את הזימון לדיון בדואר בשל בלבול עם אדם אחר הנושא את שמו, כלל אינן רלוונטיות.

8. המבקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הותרת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין אלא הסתפק בכפירה כללית בביצוע העבירה המיוחסת לו.

כפי שנפסק לאחרונה בעפ"ת 71874-01-18 **כיאל נ' מדינת ישראל** (19.2.18), אין די בטענת כפירה כללית וכוללנית כדי להראות כי נגרם למבקש עיוות דין. על המבקש היה לפרט טענותיו העובדתיות ולבסס טענותיו בראיות, ככל שישנן.

מעבר לכך, נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של המבקש אך מצאתי כי העונשים שנגזרו על המבקש אינם חורגים ממתחם הענישה הנהוג לעבירות מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחית.

10. בשים לב לדחיית הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הנאשם ישלם הקנס האמור בגזר הדין עד ליום 22.4.18 על פי שובר שיונפק לו במזכירות בית המשפט.

הפסילה למשך 3 חודשים האמורה בגזר הדין תחל לא יאחר מיום 22.4.18 בשעה 09:00 אך תחושב כנגד הפקדה. בית המשפט מסביר למבקש כי עליו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו במזכירות בית המשפט ואם אין בידיו רישיון נהיגה תקף, עליו להפקיד תצהיר ערוך כדין.

12. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, י"א ניסן תשע"ח, 27 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.